

عنوان مقاله:

آزادی مشروط در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی آینده پژوهی، علوم انسانی و امنیت اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

فرزانه عباسیان - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی خرم آباد

خلاصه مقاله:

آزادی مشروط را می توان ابزاری جهت کاهش جمعیت کیفری زندان دانست . این نهاد به دنبال بازگشت مجرم به زندگی عادی در جامعه و اصلاح و تربیت او می باشد. با توجه به مشکلاتی که در مورد زندان مطرح گردید به نظر می رسد آزادی مشروط بتواند تا حدودی از آثار مخاطره آمیز زندان بکاهد. آزادی مشروط به معنای آزاد کردن محکوم به حبسی است که قبل از پایان مدت حبس به خاطر رفتار مناسبی که در مدت اجرای مجازات از خود نشان داده است صورت می گیرد مشروط بر اینکه در مدت آزادی مشروط هم رفتار مناسبی داشته باشد وگرنه مجازات باقیمانده را باید تح مل کند. در آزادی مشروط، سلب آزادی تبدیل به مقید شدن آزادی می گردد و فرصتی را برای محکوم علیه فراهم می کند تا تحت مراقبت قضایی یا اداری، اهلیت اجتماعی خود را باز یابد. زمانی که محکوم علیه با رفتار خود در طول مدت تحمل مجازات، ثابت می کند انسانی شایسته می باشد پس ادامه اجرای مجازات بی فایده است. مواد 58الی63 قانون جدید مجازات اسلامی مصوب 1392 در مورد محکومان به حبس تعزیری در صورتی که حبس آنها بیش از 10 سال باشد با تحمل نصف مجازات ودر سایر موارد با تحمل یک سوم مدت مجازات، استفاده از آزادی مشروط پیش بینی شده است.

کلمات کلیدی:

آزادی مشروط، حبس، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/667797>

